

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 6 Maja r. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest d. 29 kwietnia.

CESARZ JEGOŚĆ d. 25 stycznia potwierdził, a gazeta senacka ogłosiła, ustawy *Domu pracy*, fundowanego w Moskwie, przez Xiężnę Goliczynową, małżonkę wojennego generała gubernatora, dla dziewcząt sierot ubogich ze stanu wolnego. Ukazem zaś pod d. 8 lutego, NAYJAŚNIEJSZY PAN przeznaczył wypłacać corocznie z gabinetu sumę 15,000 rub. dla tegoż zakładu.

NAYJAŚNIEJSZA CESARZOWA JEYMOŚĆ ELŻBIETA ALEXIEJEWNA, najłaskawsza opiekunka talentów oyczystych, raczyła przyjąć złożony SOBIE exemplarz *Gwiazdy Polarney* na rok 1825, i na znak zadowolenia swojego rozkazała wydawcom przesłać kosztowne podarki: Panu *Bestużewemu*, pierścień brylantowy, a Panu *Rylejewemu*, tabakierę złotą.

Radca kollegialny, I. I. Kozłow, autor powieści kijowskiej wierszem pod tytułem, *Mnich*, miał szczęście otrzymać od NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI ELŻBIETY ALEXIEJEWNY, brylantowy pierścień, a od NAYJAŚNIEJSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI MARYI FEDOROWNY 500 rub., za ofiarowany exemplarz.

Generał major, *Carbonnier*, został mianowany członkiem kommissji budowania cerkwi katedralnej s. *Izaaka*, na miejscu zmarłego generała porucznika *Bétancourt*.

Radca dworu *Jaczewski*, należący do departamentu azjatyckiego ministerjum spraw zagranicznych, otrzymał uwolnienie ze służby z rangą radcy kollegialnego.

Na początku września r. z. w *Sterlitamak*, mieście powiatowem gubernii orenburskiej, spadły kamienie meteoryczne, które rozbierał i opisał doktor *Ewersman*. Zawierają one w sobie odrobiny kamienia, mające wszystkie własności kryształu; koloru były brązowego, i podobne do grubych ziarn siarki.

W *Wiborgu* i *Fridrichshamie* założono dom dla marynarzy, podobny, jak był w *Finlandyi* przed jej wcieleniem do Rossyi. Marynarze, przyjeżdżający do tego domu, a niemający żadney inney profesyi, wolni będą od wszelkich podatków i opłat, równie sami, jak żony ich i dzieci, jeśli z niemi żyją; będą wyjęci od wszelkiej służby wojskowej na lądzie i na morzu, w czasie pokoju i wojny; oprócz miesięcznego utrzymania, pobierać będą płacę za powrót okrętu, na którym służyli; nakoniec kiedy dla wieku i słabości zdrowia, albo z innych przyczyn staną się niezdolnymi do służby, będą utrzymywani w tym domu. Wdowy i sieroty po nich, podług okoliczności, również będą mogły w nim bydź umieszczonemi. Funduszem tego domu będą cfiary dobroczynne, zbierane w kościołach powiatu.

Amelia Behr, superyorka instytutu ślacheckiego s. *Katarzyny* w *Nitawie*, umarła, d. 14 lutego r. t. W życiu jej szczególniej daje się dostrzegać kombinacya liczby 7. Wyszła za mąż w roku 14, żyła z mężem lat 21, po jego śmierci lat 7 była wdową: wyszła potem za mąż, po drugim mężu owdowiała w lat 7; w 7 lat po śmierci

drugiego męża umieszczona została w tym instytucji, w którym zostawała do śmierci przez lat 14.

Pan *Szczegłowski*, profesor w uniwersytecie sankt-petersburskim, ogłosił prenumeratę na dzieło: *Botanika domowa*, która w przeciągu lat 4 we 2 wyddzie tomach. W roku zaś wyddzie 5 spozytów i 25 tablic rytowanych.

Pan *Karol Kugelgen*, malarz nadworny J. C. M. ogłosił prenumeratę na *Widoki Krymu*, które wyddą w 6 spozytach, każdy z 8miu rysunków i więcej 8miu kart opisania in folio złożony. Po wydaniu 1go spozytu przedsięwzemie podróż do okolic *Kaukazu*, którą potem również na jaw ma wydać.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 10 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Rocznica Urodzin Jego Cesarzowiczowskiej Mości, Wielkiego Xiążęcia, KONSTANTEGO, uświetniona obecnością NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA i KRÓLA, obchodzoną była dnia wczorajszego w stolicy Królestwa Polskiego, z jak największą uroczystością. W godzinach rannych odbyło się nabożeństwo w Kaplicy Zamkowej, tudzież w Kościele Metropolitnym s. *Jana*, na którym znajdowały się władze krajowe, tudzież lud licznie zebrany, błagający Przedwiecznego o długie i szczęśliwe lata całego NAYJAŚNIEJSZEGO Cesarzowskiego Domu. Po skończonej paradzie wojskowej, Władze krajowe i Reprezentanci, na Sejm do Warszawy przybyli, mieli zaszczyt znajdować się na pokojach w Zamku. Wieczorem dany był wielki bal u JO. Xięcia Namiestnika, uświetniony obecnością NAYJAŚNIEJSZEGO MONARCHY, tudzież Jego Cesarzowiczowskiej Mości, Wielkiego Xiążęcia. Wieczorem miasto było oświecone.

PROGRAMMA.

Do pierwszej Sessyi Seymowej w roku 1825.

Dnia 13 maja, o godzinie 9tej zrana, zgromadzą się do kościoła katedralnego Senatorowie, Ministrowie i Rada Stanu, oraz Posłowie i Deputowani.

Senatorowie i Rada Stanu zasiadą w Presbiterium, a Posłowie i Deputowani zajmą pierwsze ławki w kościele.

Skoro się wszyscy zgromadzą, odprawi się msza czytana, po której nastąpi kazanie, a po nim jeden z Biskupów, pontyfikalnie ubrany, zaintonuje Hymn, *Veni Creator*.

Po skończonem nabożeństwie, Senat się zbierze w Izbie swych posiedzeń, a Posłowie i Deputowani w Izbie, przeznaczonej do ich zgromadzenia.

Posłowie i Deputowani zajmą miejsca podług porządku, przepisanego Statutem z dnia 15 marca 1816 dla Województw, Powiatów i Okręgów gminnych, to jest: na pierwszey ławce po prawey ręce od wniescia zasiadą posłowie województwa krakowskiego, po nich deputowani z tegoż województwa. Pierwszą ławkę po lewey ręce od wchodu zajmą Posłowie województwa sandomierskiego, po nich deputowani rzeczzonego województwa. Posłowie i deputowani województw kaliskiego, płockiego i podlaskiego, zasiadą miejsca

za posłami i deputowanymi województwa krakowskiego. Zaś posłowie i deputowani województw lubelskiego, mazowieckiego i augustowskiego, umieszczeni będą za posłami i deputowanymi województwa sandomierskiego.

Ministrowie i Członki Rady Stanu, na mocy artykułu 101 ustawy konstytucyjnej, mający prawo zasiadania w obu Izbach, mieć będą miejsce w Izbie Senatorskiej, po obu stronach Tronu, a w Izbie poselskiej naprzeciwko marszałka sejmowego.

Minister spraw wewnętrznych uda się do Izby poselskiej, uwiadomi ją o nominacji Marszałka, i tę głośno odczytawszy, wezwie go do zajęcia miejsca swego; wręczy mu nakoniec nominacją wraz z listą Członków Izby, zatwierdzoną przez Senat.

Poczem Minister spraw wewnętrznych oznajmi NAYJAŚNIEYSZEMU PANU, iż posłowie i deputowani zajęli miejsca swoje; tudzież, że nominacja Marszałka została ogłoszona.

Następnie Marszałek przystąpi do imiennego powołania każdego z członków, podług listy onemu wręczonej, i wezwie do ustępu tych, którzyby nie mieli prawa do zasiadania. Poczem na czele Izby oczekiwać będzie rozkazów NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, nie zajmując się żadnym innym przedmiotem.

Prezydujący w Izbie Senatorskiej, w tymże samym czasie, powoławszy imiennie wszystkie Członki przytomne, podług listy przejrzaney, wezwie tych do oddalenia się, którymby Senat odmówił prawa do obrad sejmowych. A za otrzymaniem rozkazu NAYJAŚNIEYSZEGO PANA przez jednego z Członków Rady Stanu, wyznaczy deputacją, złożoną z dwóch Senatorów, która się uda do Izby Poselskiej, dla wezwania jej do połączenia się z Izbą Senatorską.

Marszałek sejmowy, zawiadomiony o zbliżeniu się powyż wzmiankowanych Senatorów, wysła dwóch Posłów i dwóch deputowanych dla przyjęcia, i osobiście przyymie ich przy drzwiach Izby, wprowadzi i wskaże im miejsca naprzeciwko siebie.

Ciż Senatorowie krótką przemową wezwą Posłów i deputowanych do połączenia się z Izbą Senatorską, poczem powstawszy z miejsca swego poprowadzą do rzeczoney Izby Posłów i deputowanych, na czele których Marszałek znajdować się będzie.

Skoro się obiedwie Izby połączą, i gdy Izba poselska zajmie miejsca wskazane przez Prezydującego w Senacie, doniosą o tém NAYJAŚNIEYSZEMU PANU przez deputację, złożoną z sześciu członków po trzech z każdej Izby. Prezydujący w Senacie wybierze Senatorów, a Marszałek sejmowy Posłów, z których też deputacja złożoną będzie.

W tym porządku obiedwie Izby oczekiwać będą przybycia MONARCHY, nie przystępując do żadnych obrad.

Prezydujący w Senacie i Sekretarz Senatu przyymą NAYJAŚNIEYSZEGO PANA u drzwi Izby.

NAYJAŚNIEYSZY PAN z Tronu Swego, otoczony po prawej stronie Ministrami i Radą Stanu, po lewej swą Swoją, a w tyle dworem swoim, zagał posiedzenie mową w języku francuzkim, którą Minister Sekretarz Stanu odczyta w języku polskim.

Po skończonej mowie MONARCHY i odcytaniu jej w polskim języku przez Ministra Sekretarza Stanu, Marszałek Izby poselskiej wezwanym będzie przez jednego z członków Rady Stanu do przysięgi, wskazanej Art. 119 statutu organicznego o reprezentacji narodowej.

Po złożeniu przysięgi, jeden członek z Rady Stanu wręczy Mu w Imieniu Monarchy łaskę marszałkowską.

Prezydujący w Senacie w Imieniu Senatu, po nim Marszałek sejmowy, w imieniu Izby poselskiej, zabiorą głos.

Po tych przemowach, NAYJAŚNIEYSZY PAN opuści Izbę senatorską, i uda się do swych pokojów,

Prezydujący w Senacie odprowadzi Monarchę do pierwszych drzwi pokojów, a wyżej rzeczona Deputacja, aż do drugich drzwi.

Prezydujący, wróciwszy do Izby senatorskiej, da głos Ministrowi wewnętrznemu, który wystawi obraz działań rządowych, odwołując się do raportu, przedstawionego przez Radę Stanu Senatorowi (którego każdemu z członków sejmujących egzemplarz drukowany, wraz z powyższą mową Ministra udzielonym będzie). Przedstawi oraz Sejmowi stan kraju i uwiadomi o projektach, które podane będą pod roztrząśnienie obu Izb.

Po mowie Ministra wewnętrznego, Prezydujący w Senacie oświadczy w Imieniu Monarchy, iż wolą jest Jego, aby obie Izby połączone zebrały się w dniu następującym o godzinie 10tej zrana, dla słuchania rapportu Rady Stanu i wezwie Izbę poselską, aby się oddaliła do Izby swojej.

Jak tylko Posłowie i Deputowani powrócą, i gdy Marszałek zajmie swe miejsce, otworzy posiedzenie mianowaniem sekretarza, i wezwie go do złożenia przysięgi, na rotę przepisaną Artykułem 121 statutu organicznego o reprezentacji narodowej.

Nazajutrz o godzinie 10tej zrana, obiedwie Izby zgromadzą się w Izbie Senatorskiej, gdzie jeden z Członków Rady Stanu, wezwany przez Prezesa Senatu, odczyta rapport Rady Stanu, dotyczący się położenia krajowego, i czynności Rządu, stosownie do Art. 106 ustawy konstytucyjnej. Poczem Prezydujący w Senacie oświadczy, iż wywła w Imieniu Monarchy Członki drugiej Izby, aby te wróciły do miejsca posiedzeń swoich, dla rozpoczęcia działań w Izbie poselskiej.

Każda zatem Izba przystąpi oddzielnie do wyznaczenia komisji skarbowej, komisji prawodawczej cywilnej i kryminalnej, i komisji organicznej i administracyjnej, stosownie do Artykułu 98 ustawy konstytucyjnej.

W przedpokojach Izby Senatorskiej będzie straż; zaś przy Izbie poselskiej warła tylko z dwóch ludzi złożona.

Konwencji handlowej Berlińskiej Dokończenie.

K o m o r y C e l n e.

Art. 12. Komory Rosyjskie w Jurburgu i Połdze, stają się Komorami 1wszej klasy i upoważnione będą do przyjmowania i ekspedowania wszelkich przedmiotów, których wprowadzanie nie jest lub nie będzie ogólnie zabronionem, przez obowiązujące Taryfły, wyjąwszy rum, arak, wódki, sukińa, półsukienka i kazimierki.

Wprowadzenie towarów niezakazanych ogólnie, będzie mogło mieć miejsce za tąż samą opłatą i pod temi samemi warunkami, pod jakimi prawa krajowe pozwalają tymże towarom wchodu przez porty morza bałtyckiego. Gdyby nowy jaki zakaz ogólny w Państwie Rosyjskiem nastąpił, takowy zastosowanym będzie do Komor w Jurburgu i Połdze.

Art. 13. Pomiędzy Królestwem Polskiem a Prusami, ustanowione będą następujące Komory 1wszej klasy (Haupt-Zollämter).

w Polsce.

Kucharskini
Wierzbolów.
Kolno.
Mława.
Lubioz Polski
Nieszawa
Służewo
Słupce.
Pyzdry.
Kalisz.

Wieruszów.
Prąszka.

w Prussach.

Schmallenninken.
Stallpölmén.
Johannisburg.
Neydenburg.

Toruń.

Strzałkowo.
Pogorzelić.
Podkoje pod Skalmierzycami.
Podzamcze.
Landsberg.

Art. 14. Komory i klasy w Królestwie Polskiem będą upoważnione do wpuszczania wszelkich przedmiotów, których wprowadzanie nie jest lub nie będzie ogólnie zabronionem przez Taryfę tegoż Królestwa.

Art. 15. Władze administracyjne Rządów właściwych, porozumieją się w przeciągu trzech miesięcy od dnia wymienionych Ratyfikacyów niniejszej Konwencji, względem ustanowienia dostatecznej liczby Komor drugiego rządu na granicach między Polską a Prussami.

Obustronne Rządy zachowują sobie nadać tym Komorom attribucye, zdolne ułatwić drobny handel, a szczególnie codzienne stosunki między granicznymi.

W tym celu, wyjęte będą zpod wszelkiej opłaty cła wchodowego i konsumpcyjnego następujące przedmioty:

Trawy, siano, słomy, leguminy świeże, cykoria surowa, brukiew i rzepa, diób, i drobna zwierzyna świeża, wszelkiego rodzaju ryby świeże, jaja, nabiał, drzewo opałowe, wiezione na osi, drzewo nie obrobione krajowe nie przeznaczone do splawu, gałęzie i miotły, łożyna, trzcina, piasek, glina, margiel, torf i świeże owoce.

Stosunki Pograniczne.

Art. 16. Również ułatwione będą, ile tylko można, komunikacje między mieszkańcami obustronnemi okolic pogranicznych między Polską i Prussami, którzyby byli w potrzebie przejeżdżania dla interesów własnych i na jarmarki do sąsiedniego Państwa. Mosty i drogi poboczne, uznane w tym celu za potrzebne, będą do dobrego stanu przywiezione i utrzymywane z przyzwolitą starannością.

Rządy Polski i Pruski zachowują sobie jednak porozumieć się, względem urządzenia policyjno-administracyjnego, które przepisze sposób komunikacji i wszelkich stosunków posiadłości, granicą przeciętych, tak, ażeby wszelkiemu nadużyciu zapobiedz.

Tranzyt.

Art. 17. Wszelkie towary, wprowadzane do Pruss przez granicę wschodnią od morza bałtyckiego pod Memlem aż do Wisły włącznie i przeznaczone do wyścia przez porty Gdańsk, Elbląg, Królewiec i Kłajpede, lub wprowadzane przez też porty, a przeznaczone do wyścia przez pomienioną granicę wschodnią, podlegać będą jedynie opłatom, wskazanym załączoną Taryfą w języku Niemieckim.

Art. 18. Wszelkie towary, wprowadzane przez granicę wschodnią Pruss od Wisły, z wyłączeniem teyże, aż do okręgu Wolnego Miasta Krakowa, a przeznaczone do wyścia przez granicę morską i zachodnią, i na odwrót, nie będą ulegać opłatom tranzytowym, wyższym nad te, które są wskazane Taryfą ogólną z dnia 29 grudnia 1824 roku; same tylko przedmioty, uległe opłacie ogólnej pół talara od centnara brutto, wyjęte są od tego zastrzeżenia.

Art. 19. Tranzyt przez Królestwo Polskie pozostanie zupełnie dozwolonym i wolnym od wszelkich opłat w wszystkich kierunkach istniejących lub istnieć mogących, bądź, że przedmioty handlowe przechodzą tylko przez toż Królestwo z jednej części Pruss do drugiej, bądź, że są przeznaczone do przejścia przez inne punkta granic Polskich.

Art. 20. Rządy Rosyjski, Polski, i Pruski zachowują sobie przedsięwziąć środki przyzwolite, dla zapobieżenia, ażeby przedmioty na tranzyt przeznaczone, nie były użyte na konsumpcyę wewnętrzną.

Art. 21. Co do tranzytu drogą z Brodów do Odessy, rozporządzenia Ukazu z dnia 14 sierpnia 1818 r. pozostają w swej mocy.

Konsulowie.

Art. 22. Dla postanowienia konsułów i agentów handlowych obustronnych Państw, w możności ezuwania nad wykonaniem niniejszej konwencji, będzie im wskazana w miejscu ich urzędowania władza, z którą znosić się mają, i która przyymować będzie reklamacye, jakieby stosownie do swych obowiązków czynić były w potrzebie.

Trwanie Konwencji.

Art. 23. Niniejsza Konwencya trwać ma lat dziewięć, licząc od dnia wymiany Ratyfikacyi.

Sześć miesięcy przed upłynieniem tego terminu, Wysokie umawiające się Strony zniosą się z sobą względem jej przedłużenia, jeżeli tego uznają potrzebną. Rozumie się, iż w przeciwnym razie miałyby być zawsze wzgląd na zasady, które przewodziły w zawarciu Traktatu, podpisanego w Wiedniu dnia 21 kwietnia (3 maja) 1815 roku, względem żeglugi i handlu.

Ratyfikacya.

Art. 24. Niniejsza Konwencya ratyfikowana będzie, i ratyfikacye jej zamienione zostaną w przeciągu tygodni sześciu lub wcześni, jeżeli można.

Działo się w Berlinie dnia 27 lutego (11 marca) 1825 r.

(L. S.) (podpisano) Baron de Mohrenheim.

(L. S.) (podpisano) Hr. de Bernstorff.

Za Zgodność:

Radca Nadworny, drugi Sekretarz Poleceń Jego Cesarzowiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia KONSTANTEGO, Naczelnego Wodza:

(podpisano) de Gesler.

Za Zgodność:

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady

(podpisano) Kossecki.

Za Zgodność: Kruszyński.

FRANCYA.

Paryż dnia 26 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej).

Monarcha nasz przybędzie do Reims d. 28 maja o godzinie 5tej wieczorem, a nazajutrz odprawi się obrządek namaszczenia; d. 30 maja zwiędzi Król Jmć kościół S. Remigiusza, odprawi przegląd woyska, i wyjedzie na powrót do stolicy. Z powodu koronacyi ma być rozdanych 1,500 krzyżów legii honorowej, to jest, 1000 osobom woyskowym, a 500 cywilnym. Materye jedwabne, przeznaczone na koronacyę, i robione w rękodzielnictwie w Bouvard w Lugdunie, posłano już z tamtąd d. 19 b. m. do Rheims. Przez kilka dni były wystawione w magazynie na widok publiczny. Mówią, iż z prefektów ci tylko, w których Departamentach jest Trybunał pierwszej instancyi, będą wezwani na koronacyę.

Sposób nauczania dobrze pisać w przeciągu 8 godzin, wprowadzony tu z Ameryki północnej przez Pana Bernardet, otrzymuje coraz większą pochwałę: P. Bernardet pozyskał na to patent swobody.

— Dnia 29 —

Niedawno umarła tu Hrabina Tolstoy, wdowa po Cesarzko-Rossyjskim Wielkim Marszałku Dworu. Z powodu jej choroby, Hrabia Tolstoy, syn jej, przybył z Petersburga do tutejszej stolicy.

Xiażę Metternich, jadąc do Medyolanu przybył d. 24 b. m. do Lugduna, z synem swoim i orszakiem, złożonym ze 12 osób. Tegoż dnia przybył tam także Sidi Mahomet, nadzwyczajny poseł Deja Tunetańskiego, udający się na koronacyę Monarchy naszego, z sekretarzem swoim, tłumaczem i orszakiem z 7 osób.

Izba parów: Dnia 25 b. m. zaozwały się obrady o projekcie do prawa względem wieczystej prowizyi, i skończyły się dnia 28 na przyjęciu tegoż projektu większością 134 kresek przeciwko 92.

Izba deputowanych: Na sessyi d. 26 b. m. Prezes izby przeczytał następujące pismo Monarchy: „Mając zamiar koronować się, w kościele metropolitalnym dobrego naszego miasta Rheims, przesyłamy to pismo, oznajmując W Panom, iż jest życzeniem naszym, aby wielka Deputacya naszej Izby deputowanych z departamentów, udała się d. 29 maja do wspomnianego dobrego naszego miasta, i była obecną na tym obrzędzie. Gdy niniejsze pismo nie ma innego celu, prosimy przeto Boga, aby W Panów wziął pod swoją opiekę. Działo się w naszym zamku Thulleries d. 25 kwietnia roku Pańskiego 1825 a igo panowania naszego.”

(podpisano) Karol Corbiere.

Przeczytał potem Prezes list Ministra spraw wewnętrznych, donoszący o rozkazie, wydanym

przez Monarchę, aby oprócz mieszkań dla członków Deputacyi, przysposobiono także mieszkania dla 100 deputowanych w *Rheims* na czas koronacyi.

ANGLIA.
Londyn dnia 23 kwietnia.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Xiążę Sasko-Koburgski *Leopold*, przybył d. 21 b. m. do *Douvres*, gdzie także co godzina spodziewają się przybycia Xiążęcia *Cambridge*.

Czterech naczelników Kanadyjskich odwiedziło onegdaj Lorda Prezydenta tutejszey stolicy. Między nimi zachodzi ta różnica, iż pierwszy nazywa się wielkim naczelnikiem, drugi drugim naczelnikiem, trzeci naczelnikiem Rady czyli Ministrem spraw zagranicznych, a czwarty naczelnikiem żołnierzy czyli huronów lub wyandotów. Pierwszy miał mowę do Lorda Prezydenta w języku indyjskim, którą tłumacz przełożył po francuzku. Namienił o dobrém postępowaniu Króla Jmci z indyanami, i oświadczył, iż wszędzie gotowi są walczyć przeciwko wszystkim nieprzyjaciółom Monarchy. Przy stole okazali ci naczelnicy wielką przyzwoitość, i byli bardzo grzecznymi dla dam. Po zdjęciu obrusa śpiewali kilka piosenek narodowych, a potem tańczyli taniec wojenny ze strasznym krzykiem. Pierwszy wielki naczelnik ma lat 64; przewyższa atoli innych wytrwałością.

Dnia 1 maja nastąpi w *Brighton* otwarcie instytutu wód mineralnych sztucznych Doktora *Struve*.

— Dnia 26. —

Dnia 23 b. m. odprawiła się rada gabinetowa w wydziale spraw zagranicznych, na której jednak *P. Canning* dla choroby swojej nie mógł być obecny. Nazajutrz odprawiła się znowu rada gabinetowa, i trwała od godziny 2giej do 5tej po południu.

Gazety tutejsze opisują wspaniałe pojazdy i t. d. Xiącia *Northumberland*, nadzwyczajnego Posła naszego, mającego się udać na koronacyą Króla Jmci Francuzkiego. Monarcha podarował mu szpadę, wysadzaną dyamentami, szacowaną 10,000 funtów szterl: (400 000 zł: Pol.)

List z *Hawanny* pod d. 17 marca donosi, iż eskadra kolumbijska trzyma w zamknięciu port tamedany, oraz inne porty na wyspie *Kuba*, i zabiera wszystkie okręty hiszpańskie.

List z *Rio-Janeiro* pod d. 3 marca namienia o przybyciu tam okrętu francuzkiego *Ernestino*, na którym znajdowali się Jenerałowie hiszpańscy *Laserna*, *Valdez* i inni officerowie, tudzież wielki inkwizytor w Peru. Spędziewano się przybycia Jenerała *Kanteraka*.

TURCYA.
Stambuł dnia 2 kwietnia.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Pierwszą wiadomość o wylądowaniu *Ibrahima* Baszy pod *Modon* odebrano przez *Parga*, w obozie *Seraskiera Reszyda* Baszy, a ztamtąd w *Stambule*; drugą potwierdzającą nadesłał Basza z *Smyrny*. Grecy mają mieć późniejsze doniesienie o zupełney porażce woyska lądowego Egipskiego. Wiadomości z *Tessalii* o posuwaniu się *Seraskiera Reszyda* Baszy i przybyciu *Omera Vrione* do *Saloniki*, rokują pomyślną dla Turków tegoroczną kampanią, ile że *Reszyd* basza jest szczerze przychylnym Porcie. Słychać, iż doznał dotkliwej porażki niedaleko *Volo*, gdzie grecy, wypadłszy z *Trichori*, zniszczyli po większej części potrzeby wojenne, przysposobione do kampanii.

Basza Egiptu nie mógł dokazać w *Dywanie*, aby synowi jego *Ibrahimowi* baszy, powierzono naczelne dowództwo całej floty tureckiej. Wielki Sultan oświadczył, iż propozycya ta jest przeciwną godności i znaczeniu Porty, i że kapitan ba-

sza powinien kierować ważnemi przedsięwzięciami floty tureckiej. Aby zaś nie urazić baszy Egiptu, postanowiono dać synowi jego naczelne dowództwo nad wszystkimi korpusami tureckimi, mającemi działać przeciw Morei.

W pierwszey połowie b. m. wypłynie kapitan basza z flotą ze *Stambułu*. Pod rozkazami swemi mieć będzie blisko 10,000 woyska, złożonego z samych prawie azyatów.

Od granic Tureckich d. 13 kwietnia.
(z *teyże gazety*.)

Mehmed Reszyd został mianowany baszą *Romellii*, i wszyscy dowódcy albańczyków przyrzekli mu swoją pomoc. *Omer Vrione*, jako niegodny, utracił baszostwo *Janiny* i *Delvino*, a *Porta* obiecała je dać temu, kto potrafi zdobyć *Missolungi* i *Anatolicon*. Basza *Bitoglii* czyni wielkie przysposobienia; pieniądźmi przeciągnął na swoją stronę znaczną część woyska, którem *Omer Vrione* dowodził. Ma on ciągnąć ku *Xeromere*, a ztamtąd ku *Naupaktos*, gdy tymczasem basza *Romellii* będący w *Janina*, uda się ku *Missolungi*. Woyska ich rachują do 40,000 ludzi. Grecy sposobią się do najdzielniejszego odporu. Wawozy napelnili woyskiem, które zostaje pod rozkazami doświadczonych dowódców; znaczną wyprawę przeznaczyli do *Eubei*; ukończyli oszancowanie *Missolungi* i *Konduriotis* stoi we 12,000 woyska pod *Patras*; 3 000 woyska egipskiego wycięto pod *Koron* i *Modon*, i odparto Turków, którzy uczynili wycieczkę z *Naupaktos*.

— Dnia 14. —

List z *Livorny* pod d. 12 b. m. wyraża: „W tey chwili odebrano tu przez nadzwyczajną okazją wiadomość o nader ważnem zwycięstwie, które grecy odnieśli nad Turkami w Morei. Bitwa trwała kilka godzin, z początku z odmiennem szczęściem, a nareszcie skończyła się na zupełney porażce Turków, których kilka tysięcy poległo. Zwycięzcy zabrali kasę woyskową z kilku milionami piastrow, znaczną ilość dział, potrzeb wojennych i taborów.“

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 20 kwietnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Przed jakimś czasem *Oyciec* ś. podarował złotą różę Królowey Sardyńskiej wdowie. Początek tego daru jest następujący: *Leon IX*, Papież, prócz dóbr po rodzicach, odziedziczył klasztor ś. Krzyża w *Alzacyi*, i oddał go zaraz Stolicy apostolskiej. Dla uwiecznienia pamiątki tego daru, włożył na klasztor obowiązek, aby corocznie, w czwarty tydzień postu, dawał do rąk Papieżów złotą różę, ważącą 2 uncye. Po 50 latach zaszczycali nią Papieże znakomite osoby. *Urban II* podarował złotą różę Hrabieciu *Fulco de Angers*; później *Alexander III* podarował ją *Ludwikowi VII*, Królowi Francuzkiemu; następujący Papież zachowywali ten zwyczaj. *Pius VII* podarował tę różę raz Arcy-Xiążni Austryackiej *Krystynie*, a drugi raz siostrze jej Arcy-Xiążni *Amalii*. Dawniej nie poświęcano tey złotey róży; dopiero w ostatnich wiekach przydano ten zwyczaj. Teraz róża ta bywa robiona w *Rzymie*.

PORTUGALIA.
Lisbona d. 6 kwietnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Hrabia *Barbacena*, nowy minister wojny, jest bardzo czynnym. Woysko nasze będzie za kilka miesięcy tak pięknem, jak było przed 12 laty. Bawiący tu Pan *Stuart* wcale prawie nie wychodzi, ani wyjeżdża, i zdaje się bardzo być zatrudnionym. Coraz bardziej ustaje pogłoska o podróży Monarchy do *Brezylji*.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 6. maja o. s. 1825 Roku.

1. Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie należnych od szawelskiego żyda Josiela Izraelowicza Nuryka, komisyjonierowi 10 klasy Fadiejewu 4000 rub. assygn., i byłemu Smotrytelowi prowiantskiego magazynu 10 klasy Zatieplińskiemu 150 rub. srebrem, uległych zaspojeniu skarbowey należności, równie należnych od tegoż Nuryka do Skarbu z podradu jego z Komisyjonierem 12 klasy Iskusem Grońskim 216 rub 16½ kopiejek assygnacyynych, przeznaczony na publiczną sprzedaż dom murowany w mieście Szawlach pod N. 118, tegoż Nuryka, którego materiały oceniono do 400 rub. assn.; a zatem życzący kupić takowy dom, zechcą przybyć na targi do tego Rządu w naznaczonych terminach: iszy 2, 2gi 5 junii teraźn. roku, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące, od dnia pierwszego wydrukowania, które późniet nastąpi w Sankt-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 5 maja 1825 roku.

Assesor i Krwaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.
Naczelnik stołu Kowalenok.

1. Od Litewsko-Wileńskiego gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie należnego Pożyczkowemu Bankowi Państwa od Hrabiego Stanisława Manucego, kapitału w góle 35 000 rub. sreb. i 36 000 rub. assygn., z znarostem procentami i upłynieniem terminu, oddano na sprzedaż majątki tego Manucego, w Brastawskim powiecie we wsiach Mudzinka 35, Rozow 62, Zwirin 59, Olichn 40, Borowiki 31, Miejszuly 22, Lekiszyski 8, Dukeli 30, Czerniszki 6, Jurewicze 5, Radkuny 11, Kupczeli 4, Bortniszki 16, Puzowicze 6, Bortkuniszki 19, Pietruniszki 24, Kumpinie 29, Eydyniany 22, Bieluniszki 15, Purwieniszki 9, i zaścianki Rozow 11, Komorowszczyzna 13, Licerwieszki 16, Maleny 8, Kolenkowszczyzna 9, Łoszewicze 5, Jurewicze 10, Medynki 5, Pismałach 11, Purwieniszki 7 dusz; a zatem życzący kupić pomieniony majątek, zechcą przybyć do tego Rządu na naznaczone do targow terminy: iszy 22, 2gi 24 następującego mca junii, a 3ci ostateczny we trzy miesiące od d. pierwszego wydrukowania, które późniet nastąpi w Sankt Petersburgskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 5 maja 1825 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.
Stołu Naczelnik Kowalenok.

1. Roku 1825 mca marca 25 dnia przed aktami i całą powszechnością zanoszą oświadczenie niżej podpisany Janusz Bykowski b. por. woysk pol., w imieniu i rzeczy JW. Justyna Bykowskiego Marszałka ptu Suraskiego i Kawalera ord. śtey Anny, przeciwko W. Stanisławowi Mogilnickiemu b. Sędz. Gran. ptu Nowogrodzkiego powiatu Nowogródzkiego z następnego powodu: JW. Justyn Bykowski Marszałek i Kawaler za życia oycy swojego Jana Bykowskiego Marszałka ptu Wieliskiego mając od tegoż plenipotentyą do działania we wszystkich interessach; z ramienia swojego do rzeczonych swojego oycy interessow mianowicie w guberniach Litewsko-Grodzińskiej i Li-

tewsko-Wileńskiej ustanowił plenipotentem wyż wzmienionego W. Sędz. Mogilnickiego. Dopiero zaś tenże JW. Justyn Bykowski Marszałek, po zgonie swojego oycy Jana Bykowskiego w miesiącu czerwcu ominionego 1824 roku zakroczonym; stawszy się już aktorem i sukcesorem tychże wszystkich interessow i procederow, którymi pierwo jako plenipotent swojego oycy urządził, niechcąc już nadal rzeczonemi interessami, wyż pomienionego W. Stanisława Mogilnickiego Sędz. Gran. powiatu Nowogródzkiego utrudzać i obarczać, nadesłaniem mnie Januszowi Bykowskiemu nowem generalnem pełnomocnictwem w roku 1824 mca gbra, 24 dnia przed Sądem Ziemskim powiatu Witebskiego sprawionem i przyznanem, a dziś w sposobie przenosu w aktach Grodz. Nowogrodz. zaoblatowanem, władzę działania i czynienia we wszystkich onychże interessach drogą prawa w guberniach nie tylko Mińskiej lecz oraz Grodzińskiej i Wileńskiej będących i bydź mogących przyporuczył, tudzież oddzielnem listownem pismem instrukcyą mi do odebrania wszelkich W. Sędz. Mogilnickiemu wruczonych za rejestrem przezeń podpisanym tranzaktów, a w tej kolei i plenipotentcyi jemu uprzednio w rzeczy zeszłego Jana Bykowskiego Marszałka przez siebie wydanej nadesłał. Mocą czego ja Janusz Bykowski pełnomocnik JW. Justyna Bykowskiego Marsz. mimo kilkakrotne zgłaszanie się tak osobiste jako też przez pośrednictwo pisemne do W. Sędz. Mogilnickiego o wydanie rzeczonych papierow i plenipotentcyi, toż o danie mi pojaśnienia jaki? gdzie? interes przez jego prowadzony na jakim zostaje stopniu i kto się nim opiekuje? gdy żadney skuteczney nieodbrałem odpowiedzi: przeto tak dla własney przed moim pryncypałem ewazyi, jakoteż zapobiegając ażeby z jakiegokolwiek bądź powodu strata dla tegoż mojego pryncypała JW. Justyna Bykowskiego Marszałka niewynikła, niniejsze zapisuję oświadczenie i zarazem onem że zgodnie z wolą nieraz wzmienionego pryncypała mojego JW. Justyna Bykowskiego plenipotentcyą, przezeń W. Stanisławowi Mogilnickiemu Sędziemu Gran. ptu Nowogródz. wydana, w swojej sile i skutkach ustaje zapowiadam, tudzież że, w interessach wszelkich tak w guber. Mińskiej jakoteż Grodzińskiej i Wileńskiej będących, nie W. Stanisław Mogilnicki Sędzia, lecz protestujący się Janusz Bykowski działać tylko ma prawo, każdego interessowanego i całą powszechność ostrzegam, i takowe oświadczenie do Gazety Kuryera Lit. podać się mające, własnoręcznie utwierdzam. Janusz Bykowski.

Roku 1825 mca marca 25 dnia przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Grodzkimi ptu Nowogrod. stawając osobiście WJP. Janusz Bykowski niniejsze oświadczenie do wpisania w akta podał i one własnoręcznie w protokule potocznym podpisał. Ze jest zgodno w protokule świadczą Antoni Baranowicz Grodz. ptu Nowogródzkiego Rejent.

Ze takowe oświadczenie może bydź umieszczone w Gazecie Kuryera Litewskiego zaświadczam. Leopold Jabłoński Grodz. Nowogródzki Sędzią dyżurny.

Licytacya różney broni.

Niżey wyrażony Urzędnik uwiadamia Powszechność, iż w skutek rezolucyi Sądu Magistratu miasta Wilna, dnia 1go terażniejszego mca maja nastaley, będzie przedawać się z publiczney licytacji w Ratuszu Wileńskim, broń rozmaita staroświecka, artyficyalna i myśliwska. Jakowa licytacya rozpocznie się dnia 11 tegoż mca maja o godzinie 3 z południa, i będzie każdego dnia, aż do zupełnego wyprzedania tey broni odbywać się; iżby przeto życzący ją nabyć do takowey licytacji jawili się, w tym celu wydać się ninieysza awizacya. Dat 1825 roku mca maja 2 dnia.

Karol Hurtig R. M. W.

2. Roku 1825 apryla 11 dnia, oświadczenie imieniem Anny matki, Alexandra i Krzysztofa synow, oraz Frydryki córki Łoszewiczow successorow po zeszyłym Janie Łoszewiczu Nadwornym Sowierniku, czyni się z następnych okoliczności: zeszyły Sowiernik Łoszewicz mając dwa dokumenta obligacyne, jeden przez Witebskiego kupca Abrama Etynhofa septembra 7 dnia na rubli assygn. 3800, i drugi od plenipotenty tegoż Etynhofa Symona Szmerlinga dnia 7 decembra 1815, na rubli assygn. 2274, powydawane, a osobno doniesienie do Kommissoryackiego Wileńskiego Depo, na sumę powyższą rub. assygn. 2,274 przez star. Szmerlinga podpisane, gdy za onemi przedsiębrał starać się o wydobyte powyższych summ, star. Szloma Jonas kupiec grodzieński przybył do niego i oświadczył iż on z Etynhofem i Szmerlingiem ma swoje stosunki, i że mu prędszy i łatwiej będzie pozyskać od nich lub Wileńskiego Depo, rzeczne pieniądze. Zeszyły Łoszewicz zaufał w tey mierze star. Jonaszowi i powierzył na ręce jego pomienione annexa. Na przyjęcie jakowych star. Szloma Jonas pod datą 2 maja 1816 roku wydał assekuracyą, dnia 11 kwietnia idącego roku w aktach Ziemskich powiatu Grodzieńskiego oblatowaną, upewniającą, że za pomienionemi obligami albo sumę należną lub też same obligi i doniesienie na powrót wręczy. Stało się jednak przeciwnie, bo star. Jonas, uwodząc ciągle zeszyłego Łoszewicza, tak za życia jego jako i po jego śmierci, protestującym successorom aż dotąd zadość swojemu opisowi nie dopełnił, i ani summy należney ani powyższych annexow niepowrócił. Dopiero protestujący dowiadują się, że star. Jonas częścią za kartami sobie służącemi, a w większej części za obligami zeszyłemu Łoszewiczowi wydanemi i za powyższym doniesieniem uzyskał z Wileńskiego prowiantskiego Depo, pod datą 6 septembra 1824 roku pod N. 103,259 i 6,611 assygnacyynych 11,100; i gdy star. Jonas będąc obowiązany, czy to sumę za pomienionemi obligami z procentem należną, lub same obligi i doniesienie do Kommissyi Depo, protestującym powrócić, najmniej nie dopełnia warunkow wydaney przez siebie assekuracyi, protestujący przeto zostając w obawie, ażeby star. Jonas powyższych pieniędzy z Kaznaczeystwa Grodzieńskiego nieodebrał, lub komu innemu służący sobie assygnacyi nieoddawał, przez podaną do Izby Skarbowey Grodzieńskiej prośbę, na po-

wyższą assygnacyą prowiantskiego Wileńskiego Depo, i należne za oną pieniądze nałożyli areszt, i przez szrodki prawne dopominać się będą przypadającej dla siebie summy. Dla ostrzeżenia zatem, iżby nikt powyższej assygnacyi z prowiantskiego Depo star. Jonaszowi wydaney, jako jedynie na satysfakcyą protestujących uległej, nienabywał i w najmnieysze z tego względu z star. Jonaszem układy niewchodził, ninieysze w aktach publicznych protestujący zapisują oświadczenie, i one w imieniu własnem oraz nieletniego swojego potomstwa podpisuje Dat ut supra. Anna Łoszewiczowa Nad. Sowiernik.

Roku 1825 kwietnia 11 dnia, że powyższe oświadczenie do protokołu potocznego Sądu Ziemskiego ptu Grodzieńskiego co do słowa wpisane i własnoręcznie w tymże protokole przez JW. Annę Łoszewiczową Nadworną Sowiernikową podpisane, Świadczy Józef Naddolski Rejent Ziemski powiatu Grodzieńskiego.

Roku 1825 apryla 14 dnia, że powyższe oświadczenie dla trzykrotnego opublikowania może być przyjęte do Gazety Kuryera Litewskiego. Świadczy Jan Sokołowski Prezydent Ziemski ptu Grodzieńskiego.

3. Roku 1825 mca january, Nikita Stiepanow Diemianowicz Kolliezki Sekretarz umarł bez dyspozycyi w mieście Kownie, o pozostałości jego, prawi successorowie zainformują się u Szlach. J. Gabryałowicza tamże mieszkającego w Kownie.

3. Stosownie do przedpisanj Zwierzchności, a mianowicie zalecenia od JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora Generała od Infanteryi i różnych Orderów Kawalera Rzymskiego Korsakowa, w dniu 25 praesen., za N. 1258 Radzie Mieyskiej Wileńskiej danego, taż Rada będzie załatwiać przez podrad następne fabryki Mieyskie jako to: 1mo wystawienie w domu Mieyskim przez Policją zajmującym się szopy murowaney dla lokacyi potrzebnych instrumentow drugiego oddziału, i stajni podług sformowanego planu i smiety zdo Postawienie na przedmiesciu Antokolu w mieyscach przez Radę wykazać się mających, potrzebney illości murowanych słupow takiey formy, jaką już w roku przeszłym na Antokolu postawionemi zostały, i 3tio wyreparowanie i zasypanie podług smiety grobli rozerwaney przy młynie Mieyskim po-Ogińskim będącey; dla odbycia więc na to wszystko publiczney licytacji naznaczyła trzy terminy, 1szy dnia 1, drugi dnia 4, i trzeci dnia 5 a na przetarg dzień 6 następującego miesiaca maja, na które aby życzący wyrażoną fabrykę przez podrad załatwić, do Rady Miasta Wilna przybydź raczyli, przez ninieysze Ogłoszenie w gazecie Kuryera Lit. zamieszczające się, onych wywa. Datt roku 1825 miesiaca apryla 29 dnia.

Jan Bukaza Prezydent M. W.

Sekretarz Rady M. W. Józef Woytkiewicz.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 5 maja. rubel srebrny 3 rub. 74 k., czer. zł. nowy 11 r. 75 k., imperyal 37 r. 40 kop.